

Бліц-інформ

Проект «У Всесвітній мережі — всі покоління»

Пенсіонери опановують комп'ютер в обласній бібліотеці ім. В. Короленка. Проект «У Всесвітній мережі — всі покоління» був створений відповідно до численних побажань користувачів бібліотеки. А вже головна бібліотека області вже впродовж 5 років безкоштовно навчає основ комп'ютерної грамотності користувачів бібліотеки, бібліотекарів області, проводить корпоративні тренінги для організації.

Стати учасником нового проекту просто, достатньо записатися до обласної бібліотеки. Уже відбулося 26 тренінгів. За сприяння директора бібліотеки Інни Михайлівни Аліференко проект втілюють у життя тренер Анастасія Ширманова та координатор Олена Попович.

Цільова аудиторія проекту — люди поважного віку, які хочуть користуватися сучасними можливостями Інтернету. Навчатися приходять навіть родинами. Реклама безкоштовних курсів розповсюджується швидко, завдяки самим учасникам проекту, які розповідають про це своїм знайомим. І проект, який стартував у грудні 2014 року, набирає все більших обертів. Бажаючих навчатися дуже багато.

Говорить тренер Анастасія Ширманова: «Основні потреби наших користувачів — навчитися працювати з клавіатурою, знаходити потрібну інформацію в Інтернеті, зареєструватися в соціальних мережах, дзвонити через програму Skype та ін. Багато хто з учасників проекту хотів навчитися знаходити аудіокнижки та прослуховувати їх».

За час існування проекту вже з'явилася і «скарбничка історій успіху». Наприклад, учасниці проекту Олена зателефонувала через програму Skype своїй сестрі до Дніпропетровська. Біля монітора зібралася родина сестри. Олена Анатоліївна розповіла їй, що саме зараз вона телефонує з тренінгу, де навчається комп'ютерній грамотності. «Я хоч і працювала програмістом, але зараз мені 81 рік, і комп'ютери змінилися, тому я тут». За допомогою веб-камери сестри могли побачити одна одну, адже до цього вони не бачилися вже багато років.

Учасниці проекту Людмила навчилася записувати відеоповідомлення в програмі Skype та змогла привітати в Інтернеті таким чином своїх родичів зі святами. Яків Борисович навчився замовляти онлайн-квитки на потяг, а Григорій Анатолійович вже надає безкоштовні оголошення та легко шукає необхідну інформацію в Інтернеті.

«І хоча в учасників проекту були різні професії — директор книжкового магазину, інженер, учитель, програміст, продавець — їх об'єднує майже «дитяча» допитливість у навчанні», — каже тренер Анастасія Ширманова.

Літній читальний майданчик

Біля приміщення Чернігівської обласної бібліотеки ім. В. Короленка відбулося відкриття літнього читального майданчика «Бібліотека під зеленими вітрилами».

Працівники бібліотеки зібрали на ньому читачів різного віку. Було представлено нові українські видання. На майданчику «Дамо книзі друге життя. Бук-кросинг»



користувачі обмінювалися книжками. Цей літній читальний майданчик працюватиме впродовж літа з понеділка по четвер з 11.00 до 17.00.

Поетія просто неба

У Чернігові на галявині біля П'ятницької церкви стартував цікавий проект. Відкритий літературний простір під назвою «LITERA» в історичному центрі міста організувала команда фестивалю «Зелена сцена».

Молоді й досвідчені літератори, просто творчі чернігівці мали змогу виступити з читанням своїх і чужих творів.

Відтак, кожної суботи всі бажаючі зможуть прийти, почитати вірші, прозу, висловитися.

Чернігів європейський

У приміщенні обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Прогрес» ім. Т. Шевченка журналістам та представникам влади і громадськості представлено щойно виданий просвітнянський збірник «Чернігів європейський. Повертаємо історичну пам'ять та справедливості».

Його відкриває вступне слово голови Українського інституту національної пам'яті Володимира В'ятровича «Куди веде вулиця Леніна? Розмова про майбутнє країни». Вміщено статті: співробітника УІНП Сергія Горобця — «Десовітизація Алеї героїв у Чернігові: як комуністи захищають більшовицьких «ідолів»; голови обласної «Просвіти» Василя Чепурного — «Чи допоможе перейменування вулиць краще жити?»; вченого секретаря Національного архітектурно-історичного заповідника «Чернігів стародавній» Сергія Черняка — «Чи повернеться стародавній Чернігів до історичних назв?»; упорядника збірника, просвітянина Сергія Соломахи — «Чернігів на шляху відновлення історичної пам'яті та справедливості» і «Правові заходи перейменування ву-

лиць».

Збірник містить: «Перелік вулиць, провулків, проспектів та площ міста Чернігова», «Короткі історичні довідки» (про видатних діячів, які зробили вагомий внесок у боротьбу за незалежність, розбудову Української держави, здійснили значний особистий внесок у розвиток науки, освіти, культури та інших сфер суспільного життя, чікими іменами пропонуються назвати вулиці, провулки, площі міста Чернігова), «Перелік вулиць, провулків, площ Чернігова, в назвах яких використовується символіка комуністичного тоталітарного режиму».

Мета збірника — допомогти суспільству і владі у справі проведення декомунізації Чернігова як древнього українського міста.

Збірник видано за сприяння Чернігівської молодіжної громадської організації «Центр прогресивної молоді «Апельсин», обласної організації Народного Руху України, за результатами конкурсу з підтримки організації громадського суспільства за сприяння ІСАР «ЄДНАННЯ», за фінансування уряду Швеції.

Збірник «Україна у Другій світовій війні: міфи і реальність»

Щойно в Чернігові побачило світ видання «Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Україна у Другій світовій війні: міфи і реальність» (до 70-річчя перемоги над нацистською Німеччиною)».

Представлені доповіді наукової конференції, яку організували і 15 квітня 2015 року провели Український інститут національної пам'яті, Управління освіти і науки Чернігівської обласної державної адміністрації, Чернігівський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти імені К. Ушинського.

У вступному слові Віктора Довбні, доктора філософських наук, в.о. ректора інституту післядипломної педагогічної освіти, наголошено, що працівникам науково-педагогічної сфери необхідно навчити людину не маніпулювати інформацією, а створити ситуацію, що породжує вміння працювати не лише з фактами, а і з сутністю. Автор констатував: «Гегелева максима «Тим гірше для фактів!» стала теоретичною підставою державної стратегії СРСР: багато було зроблено, щоб викоринити раціональність. Проте й у ХХІ столітті ця настанова Гегеля продовжує працювати».

У доповіді Володимира Тилищака, кандидата історичних наук, заступника голови УІНП, «Увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939 – 1945 років — нові підходи у державній політиці національної пам'яті» підкреслено: «Довкола війни і перемоги над нацизмом була випродукована системна міфологія, задля посилення власного ідеологічного домі-

нування. Сформовані тоді міфи залишаються важливою складовою сучасної російської імперської пропаганди, яка є складовою нинішньої інформаційної агресії проти України та українців. Вона, зокрема, має на меті, з одного боку, применшити участь українців у перемозі над нацизмом, звинуватити їх у співпраці із нацистським режимом, а з іншого — спровокувати в українському суспільстві політичний конфлікт на основі різного ставлення до подій війни». Він визначив складові нового формату відзначення Дня Перемоги, сутність якого: «Україна повинна переймати європейські традиції відзначення перемоги над нацизмом та завершення найкривавішої війни в історії людства. Головним у цьому є вшанування всіх жертв війни, пам'ять про загиблих вояків і цивільне населення. Слід зосередити увагу не на військових парадах, що є своєрідною формою пропаганди війни, а на допомозі ветеранам та вшануванні загиблих».

У доповідях і наукових повідомленнях дослідників з УІНП, обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, навчальних закладів Чернігівщини і Черкащини спростовуються радянсько-російські міфи про Другу світову війну, їх насадження в сучасних російських підручниках, висвітлюються різні аспекти війни в Україні, зокрема на Чернігівщині.

Сергій БУТКО,
Чернігів,
Український інститут
національної пам'яті

Переможець «Голосу країни»
Антон Копитін народився і навчався в Чернігові

На телеканалі «1+1» завершилося одне з найпопулярніших телевізійних мистецьких шоу «Голос країни». Суддями і тренерами були відомі співаки нашої естради Тіна Кароль, Святослав Вакарчук, Олександр Пономарьов і Потап (Олексій Потапенко). Переміг 30-річний співак із Донецька Антон Копитін (тренер Тіна Кароль). Батько трьох дітей зачарував своїм красивим тенором, виконавши в суперфіналі

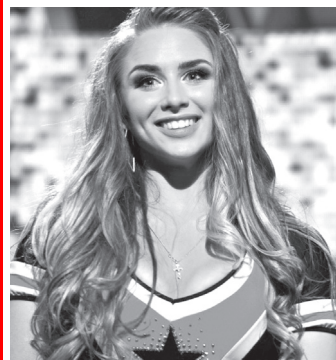
знамениті «Два кольори».

Доля талановитого співака склалася непросто: він біженець з охолощеної війною Донецька, нині разом із родиною мешкає під Києвом. У фіналі шоу Тіна Кароль зробила своєму вихованцеві і його родині чудовий подарунок — квартиру в Києві.

А в Донецьк свого часу Антон із батьками переїхав із Чернігова, де й народився хлопцем. Він навчався в Чер-

нігівському музичному училищі імені Л. Ревуцького, де робив перші кроки в мистецтві.

Варто додати, що це училище закінчили зірка нашої естради, заслужена артистка України Жанна Боднарук і переможниця телепроекту «Суперзірка» Вікторія Корженок зі Щорса. А нині на другому курсі тут навчається переможець передостаннього сезону шоу «Х-фактор» Сашко Порядинський із Варвинського району.



Анастасія Прохоренко — фіналістка шоу «Україна має талант-7». «Бейонсе з берегів Десни», «чернігівська Брітні Спірс» — саме так назвав її ведучий одного з масштабних проектів на телеканалі «СТБ» Дмитро Танкович. Амбіційна і харизматична, енергійна і запальна 19-річна дівчина підкорила українську сцену. Реп англійською, акробатичні трюки, хіп-хоп — усе це їй під силу. Вона вразила суддів своєю різноманітністю талантів і впевненістю триматися на сцені, мов професійна артистка.

— Хто вплинув на твоє музичне становлення?

— Ніхто не впливав по суті, я просто слухала себе, що мені більше подобалося, до чого я тягнулася і що мене надихало.

— Ти з дитинства мріяла потрапити в шоу-бізнес?

Анастасія Прохоренко — чернігівська Брітні Спірс

— Так, я завжди хотіла виступати на сцені, мені це дуже подобалося.

— Що допомогло тобі повірити у власні сили?

— На наше самоствердження й пошуки власного «я» впливають багато чинників: оточення, власні проблеми, інколи навіть комплекси, сім'я і таке інше. Так само на мене впливали фільми, музика, закордонні зірки-підлітки і власні провали.

— Ти рік навчалася в Америці. Розповідала, що саме там сформувалася як особистість, стала більш впевненою і сміливою. Чи не плануєш повернутися знову до Америки і будувати кар'єру співачки там?

— Я ще раз провела три місяці у США після дворічного перебування вдома і переконалася, що досить комфортно себе там почувую. У мене є життєвий план, який я виконую, насолоджуючись, але схильна про нього не говорити, а просто даю можливість людям дивитися.

— Що допомагає долати перешкоди?

— Постійна мотивація. Крім того, я розумію декілька речей: по-перше, якщо я не буду працювати на власну мрію, то доведеться працювати на чужу, а я звикла бути лідером (усміхається). А по-друге, ну хто, якщо не я? Ми самостійно будемо наше життя, тому я обираю бути щасливою.

— Чи змінилося твоє життя після проекту «Україна має талант-7»?

— Я здобула неабиякий досвід і познайомилася з чудовими людьми. А також побачила реакцію й інтерес до мене як до виконавиці і як до людини. Це дає можливість розуміти, що це дійсно моє і варто працювати в такому напрямку.

— У соціальних мережах у тебе була величезна підтримка глядачів.

— Звичайно, підтримка людей заспокоювала. Мені почали писати відразу після того, як мій виступ на кастингу вийшов в ефір. Коли я пройшла до двадцятики, активність ще більше зростає. Мені писали, що я надихнула людей встати з-за комп'ютера і спробувати чогось навчитися. Я

не знаю, що може бути краще і приємніше від цих слів.

— Чи змінилося ставлення матері до твоєї мрії? Ти казала, що вона не хоче, аби ти виступала на сцені.

— Мені здається, вона рада, що проект закінчився. Так, вона зізналася, що їй сподобався перший номер, але майже нічого не змінилося. Кожен залишився при своїй думці, хоча тиску стало трохи менше. Навпевно, тому, що вона зрозуміла: все не так погано і багатьом подобається те, що я роблю.

— Вплинула участь у проекті на стосунки із друзями?

— Просто знайомі, з якими ми ніколи не були особливо близькі, стали писати із проханням терміново зустрітися. А от зі справжніми друзями стосунки ніяк не змінилися. Вони щиро раділи за мене.

— Маєш якийсь секрет успіху?

— Секрет тільки в тому, аби повірити, що все можливо. За наявності бажання, звісно. І звичайно, приносити користь людям своєю творчістю.

Наталія ФІЛОН